

Genom Konstnärens Öga

”Ghost King” olja av Brit Mari Billström © BUS 10

Spöket Viktor brukar mest hålla till i källaren på Tingshuset just utanför de gamla fångcellerna för häktade. Utanför de små utrymmena sitter en liten tavla med ordningsregler för cellfångar. Här brukar Viktor flyta omkring. Ibland kan man se konturerna efter honom men för det mesta syns han inte, man bara känner att han finns där. Den här kvällen var det annorlunda.

Jag sitter och drejar en keramikskål när jag plötsligt känner mig iakttagen. När jag vänder mig om ser jag en varelse likt en människa c:a tio meter bort utanför cellerna. Den här gången är det inte Viktor. En slöjaktig gråblå rök skyler delar av kroppen, som närmar sig ljudlöst svävande en decimeter över källaregolvet. En kvinna med något som liknar en vit sjal över huvudet. Hon är askgrå i ansiktet och det grå flyter ut över hela henne i dimmorna och det svaga ljuset. Jag känner kalla kårar över ryggen och blir rädd. Vänder mig snabbt tillbaka till mitt arbete och drejskivan. Jag vågar inte vända mig om och titta igen. Sitter stel som en pinne men efter någon minut får jag tillbaka mitt förstånd. Jag måste se igen. Vänder mig ytterligare en gång och håller andan. Gången är tom. Det är första gången jag får kontakt med ett livslevande spöke som vi inte kallar Viktor. Jag sprang inte därifrån men väl skyndade med en rädsla och underlig

oro. Jag återvände inte till källaren mer den kvällen.

Några veckor senare, det var innan jag och mitt medium (spökutdrivaren) satte igång på allvar att minska antalet spöken för att de som stannade kvar skulle bli lugnare.

Jag står vid köksbordet och har börjat förbereda kvällsmaten, när jag känner att något finns mellan mig och kylskåpet. Vid den tiden hade vi två katter, Shuffe och Buford. Shuffe hoppar upp på köksbordet (vilket han aldrig brukade göra) och smyger i riktning mot kylskåpet, vid bordskanten stannar han och stirrar med stel blick mot kylskåpet, kröker rygg och fräser. Sakta, sakta börjar han att backa som om han har blivit hotad. Tillbaks till soffan där han kom ifrån. När han hoppar ned i soffan hoppar Buford upp på bordet och samma scenario utspelar sig igen. Hukar sig och kryper baklänges i ultrarapid. När Buford är tillbaka i soffan försvinner båda katterna ut i vardagsrummet med en väldig i fart. Jag står i stum förundran. Vad utlöste detta beteende? Var det ett spöke eller?

Viktor brukar hålla till i källaren men där är han långt ifrån ensam. Den tjocka täta luften i källareutrymmena tyder på att där finns ett antal kompisar till honom. Ibland står han och hans gäng i källaretrappan och liksom motar en för

att gå ner, men de försvinner när man höjer rösten och ber att de ska flytta på sig.

Det har hänt ett antal gånger när vi har arrangerat sammankomster och utställningar av allehanda slag att Viktor och gänget har befunnit sig vid stora entrén till tingshuset och det är många besökare som har påtalat att det känns obehagligt att gå uppför stora trappan för att komma in.

Vid en sammankomst med en stor kör i Tingsalen reagerade spökerna en aning och ville visa att de var där. Det fanns en liten el-orgel med i sammanhanget för att hjälpa kören att ta rätt ton. Stundom började orgeln att spela av sig själv och körledaren var tvungen att bryta strömmen. I 25 år har jag tampats med mina spöken. De är inte elaka de bara finns. Vid helger brukar de hålla sig lugna så även i år hoppas jag. En riktigt God Jul till er alla.

Brit Mari Billström
Tingshuset, Hammenhög

